

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 366/06-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. novembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť E. S., toho času vo výkone trestu, vo veci namietaného porušenia jej práva na spravodlivý súdny proces podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupmi Okresného súdu Brezno v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 31/98 a Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 3 To 243/05 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť E. S. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. júla 2006 doručená sťažnosť E. S. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie svojho práva na spravodlivý súdny proces podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupmi Okresného súdu Brezno (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 31/98 a Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 To 243/05.

Sťažnosť bola doplnená na základe výzvy ústavného súdu z 13. júla 2006 podaním sťažovateľky z 3. augusta 2006 označeným ako „*Doplnenie podania*“, v ktorom sťažovateľka okrem iného uviedla: „*Nakoľko som vo výkone trestu nemám možnosť kontaktu s advokátkou. Plná moc Vám bude zaslaná. Zastupovať ma bude JUDr. S., A. K., B., ktorá ma zastupuje vo veci*“.

Ústavný súd prípisom z 22. augusta 2006 vyzval sťažovateľku na predloženie splnomocnenia na jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátom v zmysle § 20 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Predmetnú výzvu sťažovateľka prevzala osobne 24. augusta 2006.

Dňa 13. septembra 2006 bolo ústavnému súdu doručené podanie sťažovateľky označené ako „*Žiadosť*“, v ktorom žiada ústavný súd, „... *aby mi bol pridelený zástupca z radov advokátov so sídlom v N. Som vo výkone trestu a som vlastne nemajetná a inú možnosť nemám*“.

Z obsahu sťažovateľkinej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že bola odsúdená rozsudkom okresného súdu sp. zn. 1 T 31/98 z 22. novembra 2001 na trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov nepodmienečne so zaradením do II. nápravno-výchovnej skupiny. Proti označenému rozsudku podala sťažovateľka odvolanie, ktoré krajský súd rozsudkom sp. zn. 3 To 243/05 z 31. augusta 2005 zamietol.

Sťažovateľka ďalej uvádza, že: «*Týmto rozhodnutím kr. súdu došlo k porušeniu mojich základných práv a slobôd, nakoľko mi bol nariadený výkon trestu odňatia slobody, ktorej som bola zbavená 8. II. 2006.*

Odvolací (krajský) súd rozhodol na základe nie pravdivých skutočností.

Využila som všetky zákonné možnosti, včetně návrhu na opätovné prejednanie vo veci čo mi zákon dovoľoval. No nič nebolo prijaté. Aspoň ja nemám o ničom vedomosť. Nemám ani odpoveď. (...)

Odvolačí súd vykonal proti obžalovanej konanie proti ušlému za splnenia všetkých zákonných podmienok. Akých?

Predseda senátu JUDr. „M. M.“ informoval svoju advokátku, že sa nachádzam v K. Odkiaľ čerpal také informácie?

Ja som bola v čase pojednávania bola v Ústave na výkon väzby v P., o čom som dala aj potvrdenie. No už nemal kto o tom rozhodnúť.»

Vzhľadom na to sťažovateľka žiada, aby ústavný súd zrušil uznesenie krajského súdu a „... nariadil opätovné rozhodnutie vo veci môjho odvolania“.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť, pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03, IV. ÚS 37/04).

K porušeniu označeného práva sťažovateľky v predmetnej veci malo dôjsť jednak postupom a rozsudkom okresného súdu z 22. novembra 2001 v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 31/98, ale najmä rozsudkom krajského súdu z 31. augusta 2005

sp. zn. 3 To 243/05, ktorým bolo zamietnuté jej odvolanie proti rozhodnutiu okresného súdu. Rozsudok okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu nadobudol právoplatnosť 31. augusta 2005.

Ústavný súd zo spisu okresného súd zistil, sťažovateľka vo svojom podaní z 25. októbra 2005 označenom ako „*Žiadosť odsúdeného na odklad výkonu trestu odňatia slobody pre ohrozenie života a zdravia*“, ktoré bolo podpísané sťažovateľkou a doručené okresnému súdu 26. októbra 2005, okrem iného uviedla, že „*Rozsudkom Okresného súdu v Brezne z 22. 11. 2001 sp. zn. 1 T 31/98 v spoj. s uznesením Krajského súdu v B. Bystrici z 31. 8. 2005 sp. zn. 3 To 243/05, som bola uznaná za vinnú z trestných činov podvodu podľa § 250 ods. 1, 4 Tr. zák., sprenevery podľa § 248 ods. 1, 2 Tr. zák. a nedovoleného ozbrojovania podľa § 185 ods. 1 Tr. zák. a odsúdená na trest odňatia slobody v trvaní sedem rokov v II NVS.*

Dnešným dňom t. j. utorok, 25. októbra 2005 mi bola spolu s uznesením Krajského súdu v B. Bystrici doručená aj výzva na nastúpenie do výkonu trestu do Ústavu na výkon väzby B. a to do 14.00 hod. kde zároveň podotýkam, že tieto listiny mi boli doručené o 11.30 hod dnešného dňa“.

Z uvedeného listu sťažovateľky označeného v spise okresného súdu ako č. l. 638 bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že sťažovateľka mala vedomosť o všetkých skutočnostiach týkajúcich sa napadnutého postupu krajského súdu, ako aj o existencii právoplatného rozsudku, ktoré vo svojej sťažnosti pred ústavným súdom namieta, najneskôr 25. októbra 2005.

Sťažnosť sťažovateľky bola ústavnému súdu doručená, ako už bolo uvedené, 11. júla 2006 a odovzdaná na poštovú prepravu deň predtým, teda už po uplynutí dvojmesačnej lehoty ustanovenej zákonom pre tento druh konania pred ústavným súdom.

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok ochrany ústavnosti (napr. IV. ÚS 237/03), s prihliadnutím na deň, keď sa najneskôr sťažovateľka dozvedela o porušení svojho práva (25. október 2005),

a deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu, t. j. 11. júl 2006, je možné konštatovať, že lehota stanovená pre tento druh konania pred ústavným súdom sťažovateľke uplynula skôr, než sťažnosť podala. Ústavný súd preto sťažnosť po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 zákona o ústavnom súde odmietol ako podanú oneskorene.

Z uvedených dôvodov sa ústavný súd už nezaoberal podstatou sťažnosti a ďalšími požiadavkami sťažovateľky, ktorými sa domáhala zrušenia napadnutého rozsudku krajského súdu, vrátenia veci na nové konanie a ani jej žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. novembra 2006